

offline

Úvodník

Ahoj, jmenuji se Radim Onda a tímto bych vás chtěl za třídu 9. B uvést do našeho třídního časopisu. Časopis je velice obsáhlý, od Japonska, přes zájmy a koníčky, kulinářské pochoutky, až k beauty okénku. Doufáme, že se vám bude časopis líbit. Na tvorbě třídního časopisu se podíleli: v roli šéfredaktorky Michaela Černá, zástupce šéfredaktora/producent Radim Onda, korektorka Mariana Bartečková a kolektiv žáků 9. B.

OBSAH:

1. Úvod	2
2. Moje škola	3
3. Charakteristika třídní učitelky	4
4. Moje fotocesta	5
5. Top 10 filmů	6
6. Kvíz	7
7. Recept na jednoduchý, lehký a osvěžující zákusek	8
8. Japonsko	9
9. Lockdown versus koníčky	11
10. I do minulosti je dobré se podívat	12
11. Třídní lyžák a ozdravný pobyt	14
12. Rady a tipy kam na hory v ČR	15
13. Požární sport	16
14. Křížovka	17
15. Ostravská divadla	18
16. Proč je důležité psát zdroje	19
17. Badminton	20
18. Škola	21
19. Nevíte, jakou školu si vybrat?	22
20. Gilrs Beforre a Mirror	23
21. Beauty okénko	24
22. Tutoriál na tzv. Messy bun	25

Moje škola

Od první třídy chodím do Základní školy Bohumínská ve Slezské Ostravě. Tato škola zde již stojí padesát pět let a vystřídalo se zde nepočítaně pedagogů a ředitelů. Začátky školy nebyly vůbec jednoduché, pomáhaly třeba tehdejší závody jako Koksovna Trojice, Důl Petr Bezruč, Důl Rudý říjen a Bytostav. Díky svým výchovně vzdělávacím výsledkům si škola získala velmi dobré jméno.

Tento rok zde končím 9. ročník, ale budu ráda vzpomínat. Na hodné učitele, kteří mě učili a naučili hodně věcí. A na skvělé spolužáky, s nimiž jsem zažila plno srandy, pár problémů, ale mnoho krásných zážitků. To mi bude chybět.

Škola mi přijde výjimečná v tom, že pořádá opravdu mnoho akcí, motivuje žáky k účasti v soutěžích a olympiádách a tak vede děti ke studiu a rozvíjení nadání a talentu. Dokáže zpestřit i obyčejné dny nápady, jako jsou dny v různých barvách, kostýmech nebo účesech. Ráda si vzpomenu i na školní družinu.

Na mé škole chodíme do divadla, kina nebo na různé výlety či výšlapy. Mezi mé nejoblíbenější patřily ozdravné pobyty. Sice jsme se tam učili, ale více času jsme strávili venku, v přírodě a hráli různé hry. S naší třídou jsme zažili i lyžák, kde jsem se naučila lyžovat a užila si spoustu zábavy.

Naše škola patří mezi školy, kam se stále hlásí víc a víc žáků. Rozrůstá se. A tak v poslední době vznikly nové třídy na prvním stupni. Bohužel na úkor šaten. Řešení botníků není úplně ideální, protože máme málo prostoru a odkládání věcí ve spodních skřínkách je nepohodlné, musíme se hodně mačkat.

Na některých základních školách mají relaxační místa, někde dokonce i místnosti, kde se nacházejí gauče, stolečky a automaty na pití. Škoda, že na to u nás nemáme prostor.

Ale to jsou jen maličkosti. Myslím si, že mi škola dala hodně, budu vzpomínat na učitele a spoustu legrace, co jsme zde zažili.

(Autorkou popisu je Zuzana Figielová)

Charakteristika třídní učitelky *(Mgr. Liana Svobodová)*

Jakožto šéfredaktořce našeho časopisu na mou hlavu vyšla ta nejošemetnější, možná i nejtěžší práce ze všech. A to jest charakteristika. Vybrala jsem si naši milovanou paní učitelku, protože ta k nám také patří.

Paní učitelka Liana Svobodová nás učí již od šesté třídy, ale naší třídní se stala teprve minulý školní rok. Takhle, minulý rok se stala oficiálně naší třídní. Já osobě jsem paní učitelku brala za takovou naši druhou třídní již od šesté třídy, protože nás učila prakticky každý den. Naše bývalá třídní, paní učitelka Dobešová, nás učila angličtinu a holky s ní měly tělocvik, takže nás učila, na rozdíl od paní učitelky Svobodové, málo a ani ne všechny.

Moje první vzpomínka na paní učitelku kupodivu není z češtiny, ale z hudebky. Ten den, pokud si správně pamatuji, si dost lidí zapomnělo sešit. A omlouvali se nějak takto:

„Paní učitelko, já bych se chtěl omluvit, že jsem si zapomněl sešit.“ A paní učitelka Svobodová jim na to odpověděla: „Tak se omluv.“ A někteří chudáci to nepochopili a uvěznili sami sebe do smyčky. Takže pro její budoucí studenty - omlouvejte se napoprvé, nebo ideálně mějte vždy vše v pořádku.

Pro paní učitelku je taky typické to, že velmi lpí na správném skloňování slovesa být a spisovné češtině. Tvary bysme, či by jsme jsou pro ni téměř na stejném levelu, jako Avada Kedavra, Cruciatus či Imperius ze světa Harryho Pottera. Taky si velmi dobře pamatuji na říkánku, pomůcku: „Zapomněl se píše s n, myslí na to každý den!“ Na tu opravdu nezapomenu.

Pro paní učitelku Svobodovou je velmi typická čelenka, bez které jsem ji asi ani neviděla. V létě nosí šaty a volné, rozevláté halenky, které vlastně nosí tak nějak celoročně. V zimě zase ráda nosí roláky a kalhoty.

Věčně se na všechny usmívá (pokud ji tedy zrovna nezlobíte) a celkově z ní vyzařuje pozitivní energie. A nudit se s ní určitě nebudete. Ani v češtině!

Shrnuto, podrženo, paní učitelka Svobodová není člověk, kterého byste se měli bát (pokud teda zrovna nepíšete diktát, pololetku nebo pravopisnou rozcvičku) a jestli si to u ní nerozházíte, zažijete s ní mnoho světlých a vtipných momentů, na které budete vzpomínat ještě hodně, hodně dlouho.

(Autorkou charakteristiky je Michaela Černá)

Moje fotocesta

Focení patří v současné době k jednomu z nejoblíbenějších koníčků. Také mě toto hobby pohltilo. Focení se věnuji už skoro 3 roky, napadlo mě tedy, že bych Vám mohl říci o mojí „fotící cestě.“ Tedy čím fotím, co nejraději fotím, přes jaký program upravuji fotky atd.

Fotky nejčastěji upravuji přes Adobe Lightroom. Osobně Adobe Lightroom hodně doporučuji, bohužel je však placený. Zním podobnou náhradu Lightroomu a to je aplikace Snapseed.

Snapseed je program, přes který můžete svoji fotku upravit, stejně jako v Adobe, ale skvělé je, že je tato aplikace zdarma. Samozřejmě Lightroom má o hodně víc funkcí, jak fotku upravit, ale pro ty, kdo s focením začínají, tak Snapseed bohatě postačí.

Při focení si každý může zvolit, co ho baví fotit. Já osobně preferuji focení portrétů, makro fotografie a krajinky.

Dalo by se říct, že v dnešní době může fotit každý. Buď to může být na Váš mobilní telefon, nebo fotoaparát. Osobně fotím foťákem Nikon D5600, ale když jsem začínal s focením, tak jsem fotil na svůj mobilní telefon. Fotoškoly dokonce už pořádají kurzy, jak kvalitně fotit mobilem.

Mě focení hodně baví, odpočinu si u toho, vyčistím si hlavu, přijdu na jiné myšlenky. Jestli si někdy budete upravovat svojí vlastní fotku, doporučil bych Vám se zaměřit nejprve na základní úpravu fotky, jako je expozice, kontrast, stíny, případně si trochu pohrát s clarity nebo oříznout zbytečné části fotky. Postupem času, bych doporučil si začít hrát s úpravou barev.

Ukázka fotek před úpravou a po úpravě:

Autorem textu a úprav

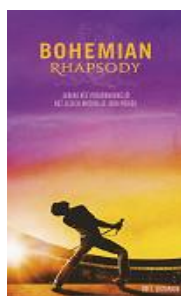
fotek je Petr Košťál

Top 10 filmů

Jelikož máme nouzový stav a většina z vás neví, co dělat, když nemůžeme jít ven, na výlet, za rodinou nebo kamarády. Pro zlepšení nálady jsem si pro vás připravila výběr top deseti filmů. Oslovila jsem spolužáky a naši třídní učitelku a v anketě nejméně bodovaly tyto filmy.

1. Bohemian Rhapsody - životopisný film z roku

2018 o britské hudební skupině Queen. Film zobrazuje dobu patnácti let od založení rockové hudební skupiny Queen, až po koncert Live Aid, šest let před smrtí zpěváka skupiny Freddieho Mercuryho.

2. Počátek - americký film z roku 2010, v hlavní roli Leonardo DiCaprio, je špička v extrahování, dokáže ukrást cenná tajemství z podvědomí zranitelné snící mysli. Film získal celkem čtyři Oscary.

3. Joker - americký psychologický thriller z roku

2019 režiséra Todda Phillipse, natočený na motivy komiksů z vydavatelství DC Comics o Jokerovi. V titulní roli se představil skvělý Joaquin Phoenix.

4. Avengers – série představuje superhrdiny, kteří se snaží zachránit svět. Natočeno podle komiksových představy od spisovatele Stana Leea, výrobní studio MCU (Marvel Cinematic Universe). V hlavních rolích excelují Scarlett Johansson, Chris Evans, Chris Hemsworth, Mark Ruffalo, Robert Downey Jr. a Jeremy Renner.

5. Rychle a zběsile - americká mediální franšíza, jejíž hlavní složkou je série akčních filmů, která je zaměřená na nelegální pouliční závody, loupeže a špionáž. V hlavní roli Paul Walker, Vin Diesel, Dwayne Johnson a další...

6. Tenkrát v Hollywoodu - americký film

režiséra Quentina Tarantina. Televizní herec (Leonardo DiCaprio) a jeho dlouholetý kaskadér (Brad Pitt) se rozhodnou prosadit ve filmu na konci zlaté éry Hollywood v roce 1969 v Los Angeles.

7. Tenet – akční thrillerový film Christophera Nolana. Tajný agent pomoci cestování v čase má udělat vše proto, aby zabránil třetí světové válce. Vydává se na misi, ve které pro časoprostor neplatí pravidla, tak jak je známe. V hlavních roli John David Washington a Robert Pattinson.

8. John Wick - americká filmová série. John Wick je zabiják na odpočinku, přesně ten typ chlápka, kterému je lepší se vyhnout. V hlavní roli Keanu Reeves.

9. Jumanji - filmová komediální série. Čtveřice školáků objeví starou konzoli se hrou, o které nikdy neslyšeli, jmenuje se Jumanji. Ocitají se všichni vzápětí v džungli, v níž se hra odehrává a stávají postavami, které si pro hru zvolili. V hlavní roli Karen Gillan, Dwayne Johnson, Kevin Hart a Jack Black.

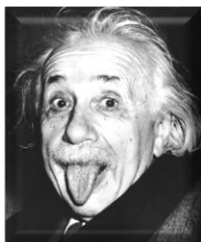
10. Pátek 13 – americký hororový film režiséra Seana Cunninghama. Snímek sleduje skupinu teenagerů, kteří pracují na znovuotevření kempu, kde se před lety utopil chlapec. Teenageři jsou postupně vražděni tajemným zabijákem.

(Autorkou žebříčku je Zuzana Horáčková)

Kvíz

Deset otázek na všeobecné znalosti, ale také o naší škole. Otestuj své znalosti, ať víš, jak na tom jsi!

Všichni máme rádi kvízy a testy (tedy pokud nejsou na známky 😊). Tak jsme si pro vás připravila všeobecný kvíz, kde se ukáže, jak jsi na tom! Zajímá tě, jestli zaboduješ, nebo pohoříš? Jestli jsi na stejné vlně jako Einstein? Tak se ukaž!

1. Ve kterém roce se slavnostně otevřela naše škola?

- A) 1950
- B) 1965
- C) 1945

2. V kterém městě se narodil Einstein?

- A) Švýcarsko
- B) Anglie
- C) Německo

3. Jak se jmenuje náš školní časopis?

- A) Kameňák
- B) Zpravodajství školy
- C) Pod lupou

4. Jméno člověka, který byl první na měsíci?

- A) Louis Armstrong
- B) Lajka Lajkovič
- C) Neil Armstrong

5. Kolik jsme měli na škole ředitelů?

- A) 11
- B) 9
- C) 5

6. Kolik žáků navštěvuje naši základní školu?

- A) okolo 600 žáků
- B) okolo 300 žáků
- C) okolo 500 žáků

7. Jak se jmenuje národní strom ČR?

- A) Dub
- B) Bříza
- C) Lípa

8. Dopln chybějící slova

„-----, to na jazyku!“

- A) Co ve dlani
- B) Co na srdci
- C) Co v hlavě

9. Které zvíře řadíme mezi sudokopytníky?

- A) hroch
- B) tapír
- C) kůň

10. Které slovo je napsáno špatně?

- A) byjsme
- B) bychom
- C) byste

(Autorkou kvízu je Natálie Sněhotová)

Recept na jednoduchý, lehký a osvěžující zákusek

Připravila jsem si pro vás recept na zákusek, který se dle mého názoru hodí na oslavy, ale i jako pohoštění pro návštěvy. Příprava tohoto zákusku většinou zabere okolo 45 minut. Počítat musíme také s následným padesátiminutovým vychlazením v ledničce. Tento recept zvládne i úplný začátečník, a proto všechny, co sbírají odvahu vyzkoušet něco z všeobecného cukrářství, vyzývám, aby tomuto receptu dali šanci.

Důležité suroviny:

300 g sušenek (nejlépe Bebe sušenky)

200 ml mléko

500 g zakysané smetany

100 g moučkový cukr

1 lžička vanilkového aroma (může být i jiné)

jakékoliv ovoce, které vám chutná

3ks banánů (podle velikosti) doporučuji dodržet

Postup:

1. Zprvu si sežeňte nějaký podklad, na který budete skládat sušenky. Já jsem zvolila plech na pečení, který jsem obrátila a dala si na něj papír na pečení, ovšem vy můžete použít klidně nějakou desku, to už je jen na vás.

2. Do misky si odlejte 200 mililitrů mléka.

3. Vezměte si jednu sušenku a ponořte ji do mléka. Poté malinko nechte okapat a položte na plech s pečícím papírem. Takto pokračujte, dokud nebudete mít obdeník 3 x 4 sušenky.

4. Do další misky si odměřte 500 g zakysané smetany, kterou následně trochu vyšlehejte a malinko něčím lehce promíchejte.

5. Následně přidejte 100 g moučkového cukru a vanilkového aroma. Tohle dohromady celé opět vyšlehejte, aby vám vznikl vláčný krém.

6. Poté naneste tlustší vrstvu krému na sušenky, které jsme si připravili v kroku číslo 3 (dávejte pozor na rohy, protože pokud dostanou menší vrstvu, než uprostřed, hrozí, že se u dalších vrstev sušenka zlomí a už to pak nebude tak hezké).

7. Oloupejte si banán a nakrájejte si ho na tenká kolečka.

8. Kolečka banánu poté vyskládejte na sušenky s krémem. Nejlepší bude, když kolečky banánu pokryjete celou plochu.

9. Teď v podstatě zopakujte krok číslo 3. Vezměte si mléko, které jsme už předtím použili na sušenky a udělejte to samé. Akorát sušenky budete pokládat na vrstvu krému s banány. Je velmi důležité, abyste skládali nové sušenky co nejpřesněji jakoby ty spodní.

10. Opět naneste vrstvu krému a vyskládejte kolečka banánu.

11. zopakujte krok 9.

12. Teď už jen naneste zbytek krému.

13. Nakrájejte ovoce na plátky a vyskládejte na krém.

14. Celý plech s dortíkem dejte aspoň na 50 minut do ledničky. Jakmile se vychladí, můžete papat ☺

(Autorkou popisu pracovního postupu je Kristýna Kosmová)

Japonsko

Japonsko, moje velká láska. Japonsku a vše kolem něj se věnuji ve volném čase. Zajímá mě jeho kultura, jazyk, baví mě to studovat. Doufám, že se jednou naučím tento jazyk plynule používat. Čeká mě ještě dlouhá cesta. Zatím ovládám jednu z jeho slabikových abeced a pár kanji. Kanji jsou znaky převzaté z čínštiny.

Kanji

雪	朝	地	母	答	野	一	学	上	氣	雨	音	木	森
船	体	台	父	冬	每	二	字	下	車	門	立	本	花
線	東	池	通	肉	夜	三	子	王	月	口	金	大	竹
前	步	茶	点	聞	友	四	玉	土	耳	田	空	犬	男
走	門	昼	道	毛	用	五	石	生	千	日	先	火	虫
明	売	同	刀	半	鳴	六	右	正	校	目	水	村	系
声	店	北	内	風	来	七	左	中	手	白	天	体	青
太	弟	当	米	麦	里	八	人	早	山	百	名	草	小
知	頭	曜	万	買	鳥	九	方	入	川	見	町	女	夕
方	直	電	分	南	長	十	力	入	出	足	文		
	番	読	馬	妹	年								

japonské abecedy

Hiragana

あ	い	う	え	お
か	き	く	け	こ
さ	し	す	せ	そ
た	ち	つ	て	と
な	に	ぬ	ね	の
は	ひ	ふ	へ	ほ
ま	み	む	め	も
や		ゆ		よ
ら	り	る	れ	ろ
わ				を
ん				

Katakana

ア	イ	ウ	エ	オ
カ	キ	ク	ケ	コ
サ	シ	ス	セ	ソ
タ	チ	ツ	テ	ト
ナ	ニ	ヌ	ネ	ノ
ハ	ヒ	フ	ヘ	ホ
マ	ミ	ム	メ	モ
ヤ		ユ		ヨ
ラ	リ	ル	レ	ロ
ワ				ヲ
ン				

Japonsko

Není to tak dávno, kdy se slavilo dvacátého osmého výročí vzniku velvyslanectví Japonska v rámci samostatné České republiky či oslav sto prvního výročí navázání diplomatických vztahů mezi ČSR a Japonskem. Také proto jsem se rozhodla sepsat tři nejzajímavější informace o Japonsku.

Ženy samurajky nebyly výjimkou, cizinci naopak ano

Neříkalo se jim „samuraj“, ale „onna bugeisha“ (ona bugejša) a místo katan používaly raději naginaty, které připomínají kopí s čepelí na konci. Výcvik však měly stejný jako muži, s nimiž bojovaly bok po boku. Historické prameny se o těchto bojovnicích zmiňují velmi sporadicky, a mohlo by se proto zdát, že byly pouze drobnou menšinou.

Nedávný archeologický výzkum ostatků z bitvy o Senbon Matsubaru (senbon macubaru), která se odehrála v roce 1580, ale ukazuje, že pětáct ze sto pěti zde nalezených těl patří ženám. Naopak cizinci to měli složitější. Za určitých podmínek mohli bojovat společně se samuraji, a dokonce se jimi i stát. Avšak známe pouze čtyři muže v historii, kterým se této pocty dostalo. Mezi nimi je například Afričan Yasuke známý jako černý samuraj.

Výroba katan byla posvátným obřadem

Tradiční japonské meče zvané katana provázelo při jejich tvorbě několik náboženských rituálů. Kováři se na výrobu meče připravovali půstem, svatou poutí a také přísným celibátem. V průběhu pak denně prováděli očistné obřady. Kupříkladu stáli pod vodopádem a recitovali modlitby, pokud neměli poblíž vodopád, polévali se kbelíky studené vody. Z důvodu zachování čistoty také nesměli mluvit či být v blízkosti žen. Výroba některých katan trvala až několik měsíců. Za nejdražší katanu všech dob je považována „Kamakura“ ze 13. století. Tu si v roce 1992 pořídil anonymní sběratel a zaplatil za ni neuvěřitelných 418 000 dolarů, tedy více než deset milionů korun.

Japonské vlaky patří mezi nej přesnější na světě

Japonská železnice je slavná díky pokročilým technologiím a až neuvěřitelné přesnosti. Pro Japonce je nejdůležitější dochvilnost, to se potvrdilo před pěti lety, když celý svět obletěla zpráva o oficiální omluvě dopravce Tsukuba (Cukuba) Express za vypuštění vlaku o necelých dvacet pět sekund dříve. Z padesáti nejvytíženějších železničních stanic na světě se právě čtyřicet pět nachází v Japonsku. Jen pro srovnání: průměrná doba zpoždění vlaků v Čechách dosahuje dle dostupných statistik asi devět a půl minuty.

(Autorkou výkladu je Mariana Bartečková)

Lockdown versus koníčky

Divte se nebo ne, naše třída má nejraději kreslení, a to si přitom nejvíce stěžují na výtvarnou výchovu. Ty, které to baví, navštěvují výtvarný kroužek, kde mají možnost si volit jakákoliv témata. I nyní mohou s výtvarníkem pokračovat v kreslení. Ale co dobrovolní hasiči? Pokud je hezky, trénují rychlost běhu v parku. Když prší, běhat v místnosti z rohu do rohu je na hlavu. A co rozmotávání hadic? Mám nápad, mohli by se snažit rozmotat kabely od televize, počítače, tiskárny, popř. set boxu. Doufám, že netrénují hašení, to by z toho měli potopu i v ostatních bytech. A já? Já se už léta zajímám o tanec. Poslední roky chodím do disco dance. Tam trénujeme taneční sestavy, s kterými pak soutěžíme. To teď padlo. Co mi zbývá? Pouštím si hudbu a trénuji on-line výskoky, stojky, piruety, hvězdy. Sousedé pod námi asi radost nemají. Možná si myslí, že k nám na návštěvu přišlo stádo slonů. No co už? Zoo v bytě, to nemá každý. Takže ne všechny koníčky se dají dělat on-line a ty, které fungují, pouze částečně.

I do minulosti je dobré se podívat

Těsně před prvním uzavřením škola všeho dalšího jsme se zúčastnili Knižního festivalu na Černé Louce, kde jsme měli workshop jménem Tvůj literární hrdina. Celým workshopem nás provázela spisovatelka Alena Vorlíčková. Na Knižním festivalu jsem si prohédl hodně knih, zaujaly mě dokumenty o druhé světové válce, ale i deskové hry. Vše bylo zajímavé. Třeba jsem si vyzkoušel virtuální realitu, podíval jsem se i na autogramiády spisovatelů. To vše mě inspirovalo k tomu, abych začal psát své vlastní knihy. Po pár měsících jsem napsal paní spisovatelce Aleně Vorlíčkové, která mě začala v mé knižní tvorbě podporovat a jsem za to rád.

Stále zůstáváme v kontaktu, a tak jsem ji požádal o rozhovor.

MH: Jak jste se dostala ke psaní knížek, co Vás inspirovalo?

AV: Inspirovaly mě od malička knížky, které byly všude kolem mě. Moje vášeň zesílila po příchodu do školy, když jsem se naučila číst a psát. Četla jsem pořád a ráda jsem se účastnila různých literárních soutěží. Vystudovala jsem český jazyk na vysoké škole a spoustu let jsem učila na malém gymnáziu

MH: Jaká kniha se Vám líbila v dětství, a vždy si na ni vzpomenete?

AV: Před několika lety moje dcera dostala knížku, která kdysi dávno byla původně moje, byla to jedna z prvních, byly mi asi dva roky, pamatuji si, jak jsem si prohlížela obrázky, vzpomenu si i na její vůni. Vrátila se k nám po několika desítkách let, a já z ní byla úplně vedle. Vzpomněla jsem si na ty krásné pocity z dětství a s překvapením jsem zjistila, že je to knížka od slovinské autorky a na obrázcích je slovinské hlavní město Lublaň.

MH: V kolika letech jste napsala svoji hrvní knihu?

AV: Moje první opravdová kniha souvisí právě se Slovinkem, kde máme přátele a kam už 30 let jezdíme. Ta malá země mě očarovala a chtěla jsem napsat průvodce s příběhy, protože v té době nic takového u nás v češtině nebylo. Čas na to přišel asi před 12 lety, když jsem byla na mateřské dovolené.

MH: Jaké žánry preferujete?

AV: Psát i číst mě baví pohádky, protože je v nich ukrytá hluboká moudrost a skryté symboly. Ty pohádkové příběhy se vlastně odehrávají v našem nitru, každý má v sobě dítě, matku, čarodějnic, draka, krále..., kteří spolu svádí boj nebo si pomáhají.

MH: Co byste doporučila začínajícím spisovatelům?

AV: Hodně číst, aby měli bohatou slovní zásobu, aby měli představu o tom, jak vypadá dobrá knížka. A pak hodně psát, pro sebe se snažit zachytit myšlenky a pocity

MH: Na jaké knize momentálně pracujete?

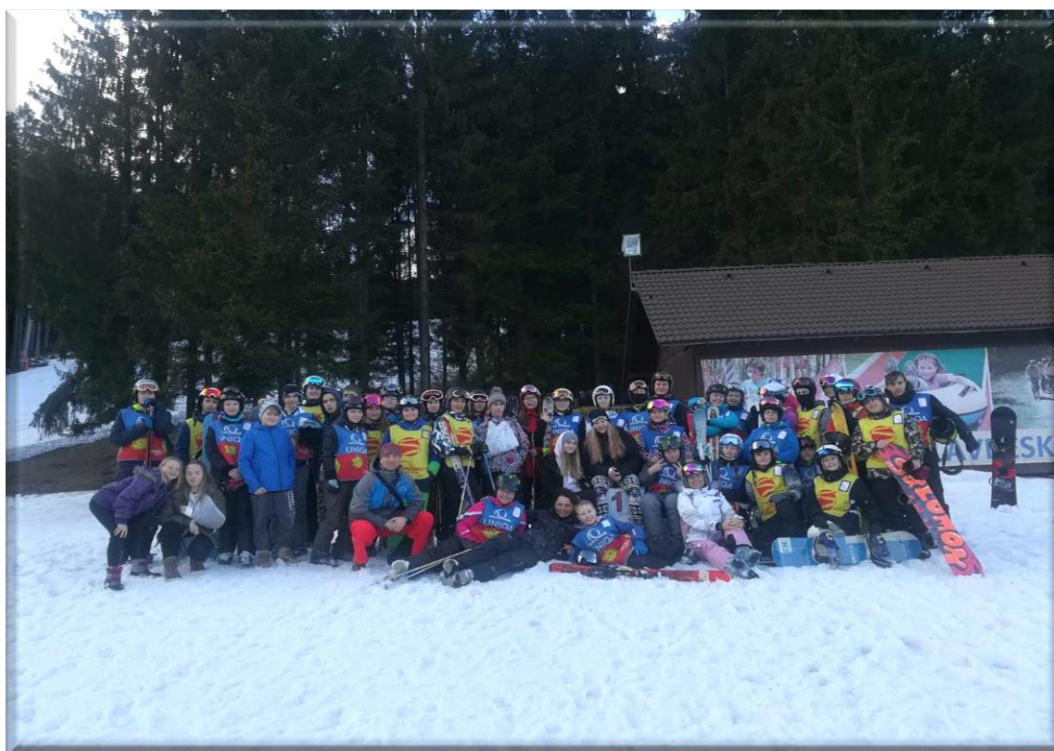
AV: Letos jsem už pracovala na knížce ze současnosti s návraty ve vzpomínkách až do poválečného období (moc se mi líbí) a na humoristických povídkách.

(Autorem rozhovoru je Michael Halfar)

Třídní lyžák a ozdravný pobyt

V sedmé třídě jsme jeli skoro celá třída na lyžák a zároveň ozdravný pobyt. Jeli jsme na Bílou v Beskydech, kde je ubytování i sjezdovka. Tento lyžák jsme měli spojený i s vedlejší třídou. Sraz jsme měli dopoledne před výletním autobusem kousek od školy. Cesta na Bílou netrvala dlouho. Pokoje byly menší a vždy byly dva spojené s jednou malou chodbou a koupelnou. Nastal první den, kdy jsme se rozdělovali do skupin a jeli nahoru na sjezdovku. Začínali jsme na lehké sjezdovce, která byla trochu namrzlá. Někteří se učili lyžovat, jiní už lyžovali rychlým tempem. Tento den bylo i hodně úrazů a místní horská služba jezdila po kopci nahoru, dolů. Další dny probíhaly podobně. Zpestřením byly návštěvy bazénu. Také jsme každý večer chodili do společenské místnosti a měli různý program, například koukání na film nebo hraní deskových a společenských her. Jeden den naši dva spolužáci pomohli pánovi, který nehezky spadnul na sjezdovce. Reagovali rychle a věděli, jak mu mají pomoci. Na konci pobytu jsme měli i lyžařské závody. Odpoledne jsme chodili na procházky po okolí. Náš lyžák skončil o týden dříve, kvůli hygienickým problémům na ubytování, ale i tak jsme si ho užili. Byl to, bohužel, náš poslední společný ozdravný pobyt a nedopadl nejlépe. Přesto na něj máme hezké vzpomínky. Další třídy toto štěstí kvůli covidu nemají. Žádný ozdravný pobyt se od té doby nekonal. Tak snad zase někdy...

(Autorem popisu je Andrea Kousalíková)

Rady a tipy kam na hory v ČR

Baví mě chodit s rodiči i s mými kamarády na hory, kde si spolu povídáme. Chci se s vámi proto o tyto zážitky podělit a dát vám i nějaké tipy, kam zajít na hory, do lesa, kde je to méně náročné, či mírné, nebo pro sportovce více do kopečka, mám tipy i pro ty, kteří se chtějí jenom tak pokochat krásou hor.

Jestli hledáte trasu lehčí, protože jste na horách dlouho nebyli, tak bych vám doporučil například horu Smrk, kde jsem nedávno byl. Trasa je sice 9 km dlouhá, ale dalo by se říct, že to je jenom rovinka s lehkým kopečkem a rozhodně bych doporučil si tam zajít i v zimě, je tam totiž fakt nádherně. Občas můžete zahlednout i zvířecí stopu, třeba od srnky. Ze Smrku vedou jiné cesty do dalších kopců, pro zpestření, ale pokud chcete jít přímo na Smrk, tak jděte po červené.

Pokud chcete něco těžšího, tak bych doporučil známou Lysou horu. Je to celkem strmá hora a jedna z tras měří 14 km. Je tam velice pěkně jak v zimě, tak i v létě a výhledy rozhodně stojí za tu námahu.

Ale pozor! O víkendech je tam velice rušno, a to se tam potom nedá ani zaparkovat auto, takže doporučuji jet vlakem na Ostravici.

Nahoře jsou dvě restaurace, které nabízejí jídlo a s pití, ale pozor, to ještě nejste na vrcholu. Hned u poslední restaurace vede cesta na horu asi tak 100 m. Opravdu na vrcholu Lysé hory budete, až dojdete k sloupu.

Jestli se chcete pouze procházet a ve vašem okolí už nic tolik zajímavého není, tak bych vám ještě navrhl si zajít na kopec Gýrová v Jablunkově. Je to mezihraniční oblast mezi Polskem a Českem, s krásnými vesničkami a dá se tam zajít třeba i na houby.

Lysá hora:

Smrk:

(Autorem textu je Ondřej Bogocz)

Článek o požárním sportu

Typy tréninků před Covid-19

Tréninky před Covid-19 byly úplně jiné, protože jsme trénovali dvakrát týdně a každý trénink jsme zkoušeli různé disciplíny, jako jsou například požární útok, štafeta dvojic a další. Naše tréninky byly tak super proto, že jsme si tam společně mohli popovídat, zacvičit, zasoutěžit. A společně hlavně tvořit tým, na který by nikdo neměl. Mohli jsme společně jezdit na soutěže, společně fandit, a hlavně společně vyhrávat. A ti, kterým už je 15 a více, se mohli zapojit do požární jednotky, kde by se jezdilo na různé výcviky, jako jsou třeba zakouřené budovy, prozkoumávání té budovy, zkoušení čerpací techniky apod.

Typy tréninků v době Covid-19

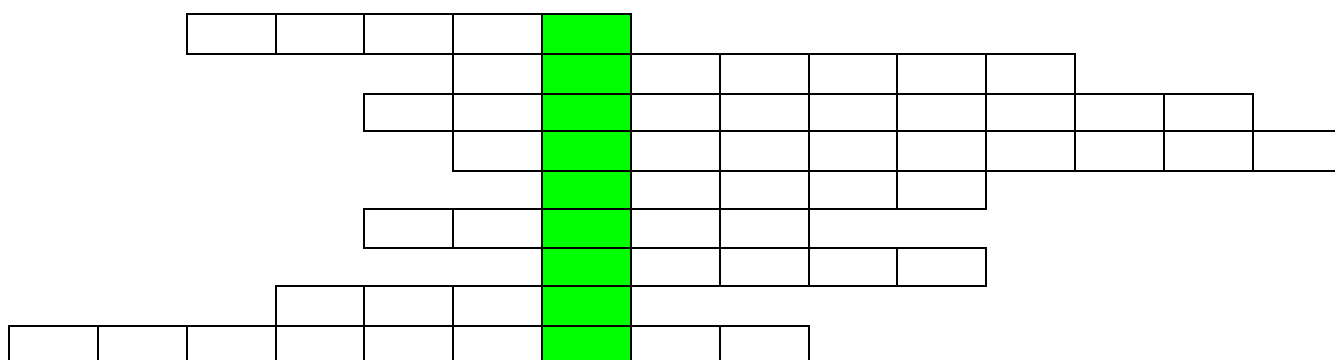
Tréninky v době Covid-19 jsou i vlastně nejsou, protože my ty tréninky ani nemáme, což nám chybí. Chtěli bychom, aby se vše co nejrychleji vrátilo zpět do normálu, protože nám hrozí, že tento rok nebudeme mít žádnou závodní sezónu. A to, kdyby se stalo, tak bychom byli strašně smutní, protože u některých to je poslední sezóna. A tu si vždy chtějí všichni užít. V této době to, bohužel, nejde.

(Autorem článku je Matěj Kubíček)

Křížovka

Jsem v deváté třídě a rozhodoval jsem se, co bych chtěl dál studovat, co by mě bavilo, jakou profesi si zvolím. Velmi mě zajímají auta. Rád je opravuji a sleduji. Máme souseda, který je automechanik a já za ním chodím a učím se od něj. Myslím si, že jsem se o autech už hodně naučil, ale chtěl bych umět ještě více. Dalším důvodem, proč jsem si vybral auta je ten, že mám dva strejdy, kteří závodí v rychlých autech. Dokud nebyla tato zlá doba, jezdila jsme s mou rodinou na různé závody. Ať to bylo do Rakouska, nebo tady u nás v České republice. Všichni máme rádi ten zvuk motoru, adrenalin a pocit, když můžeme radost, kterou mají oba naši strejdivé, prožívat společně s nimi. Těším se, až tato koronavirová doba skončí a my se všichni vrátíme k tomu, co nás baví a naplňuje. Jistě vás tedy nepřekvapí, že i křížovku jsem věnoval autům.

1. Nejrychlejší auto, které pohání elektřina.
2. Název motorového vozidla určeného k přepravě většího počtu osob.
3. Jak se nazývá typ elektrického generátorů.
4. Jak se nazývá město, ve kterém bychom našli muzeum Tatra.
5. Jak se nazývá pohonná jednotka automobilu.
6. Jak se jmenuje nejznámější česká automobilka v Mladé Boleslavi.
7. Technické zařízení sloužící k zastavení.
8. Jak se nazývá auto, které má ve znaku čtyři kroužky.
9. Jak se nazývá veřejná přehlídka současných automobilových modelů.

Tajenka: _____

(Autorem křížovky je Dominik Číž)

Ostravská divadla

Mám ráda divadla a sama chodím už pár let do dramatického kroužku. A mám ráda Ostravu. Bydlím tu odmala. Rozhodla jsem se tyto dvě věci spojit a zkusím vás navnadit k tomu, až skončí tahle těžká doba, abyste znovu nebo poprvé do divadla zavítali.

OSTRAVSKÁ DIVADLA

Ostravě sice v roce 2015 titul „Evropské hlavní město kultury“¹ utekl, ale přesto je zde kulturní vyžití veliké. Kromě známého festivalu Colours of Ostrava, Festivalu v ulicích nebo Shakespearovských slavností, nabízí Ostrava velké bohatství i v divadelním odvětví.

Největším a zároveň nejznámějším divadlem je Národní divadlo moravskoslezské, které se skládá hned ze tří divadel – Divadla Jiřího Myrona, Divadla Antonína Dvořáka a Divadla

„12“. Dalšími oblíbenými divadly jsou například Divadlo Petra Bezruče, Divadlo loutek, Stará a Nová Aréna nebo nově vzniklé Divadlo Mír a Studio G.

Různorodost těchto divadel nabízí divákům a divadelním nadšencům všechny formy divadla, které existují. Od klasických baletů, oper a operet, které můžeme sledovat v Divadle Antonína Dvořáka, jehož budova v Ostravě stojí už od roku 1907², přes činohry a muzikály v Divadle Jiřího Myrona. Klasická literární díla, jako 1984, Maryša nebo Spalovač mrtvol, můžeme vidět v Divadle Petra Bezruče a méně známé hry potom na scénách Nové a Staré Arény, kde také často hostují amatérská divadla. Pro nejmenší je k dispozici Divadlo loutek, kde se hrají nejenom loutkové pohádky jako je Pejsek a Kočička, Víla Amálka a Kocourek Modroočko, ale i inscenace pro starší.

Z ostravských divadel také vzešlo mnoho slavných osobností, které jsme mohli vidět i na divadelních prknech v Praze, například Vlastimil Brodský. Z televizních obrazovek můžeme znát ostravskou rodačku Zuzanu Kajnarovou nebo Richarda Krajča. V Divadle Petra Bezruče působí Norbert Lichý, držitel ceny Thálie³ a syn významného režiséra Saši Lichého, který režíroval známé hry jako je Fantom opery nebo Večer tříkrálový⁴. V Divadle Mír také působí herečka známá ze seriálu Comeback, Kristýna Leichtová.⁵

Ostravská divadla jsou velmi rozmanitá a každý si zde najde svůj šálek kávy. Divadlo nabízí jak vzdělání, tak oddech a pobavení, a proto, až to bude možné, zkuste v nich ten svůj šálek najít. BO DIVADLO!!!

¹ Ostrava boj o město kultury prohrála, vize ale naplňuje lépe než Plzeň. Dostupné z:

https://www.idnes.cz/zpravy/domaci/ostrava-plni-sliby-lepe-nez-plzen.A120608_1789896_ostrava-zpravy_jog

² Divadlo Antonína Dvořáka. Dostupné z: <https://www.ndm.cz/cz/stranka/23-divadlo-antonina-dvoraka.html>

³ Ceny Thálie mají činoherci Petra Hřebíčková a Norbert Lichý. Dostupné z: https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/ceny-thalie-maji-cinoherci-petra-hrebickova-a-norbert-lichy_200903282319_mpanuska

⁴ Životopis Alexandra Lichého. Dostupné z: <https://www.fdb.cz/lidi-zivotopis-biografie/32383-sasa-lichy.html>

⁵ Kristýna Leichtová. Dostupné z: <https://www.divadlomir.cz/herec/kristyna-leichtova-25>

Proč je důležité psát zdroje?

Všechny informace, které nejsou obecně známé nebo nepocházejí přímo z hlavy daného člověka (tzn. že by na ně přišel svým vlastním výzkumem), které ve svém článku, popřípadě knize nebo jiném textu použil, se musí označit zdroji.

V opačném případě je to bráno za plagiátorství⁶, tedy za to, že jsme si neprávem přivlastnili dílo, nebo jeho část, na úkor skutečného autora. Tím bychom porušili jeho autorské právo a zasáhli do jeho duševního vlastnictví, což je bráno jako trestný čin.⁷

V našem případě by neuvedení zdrojů neznamenalo nic extra závažného, nicméně pokud bychom v budoucnu pracovali například na nějakém vědeckém výzkumu anebo jenom psali seminární práci či článek, který by byl zveřejněný, mohl by nastat problém. Je důležité si také u všech informací nebo souvislostí, na které přijdeme sami, ověřit, zda s nimi nepřišel už někdo před námi. Zároveň to čtenáři dává možnost ověřit si pravdivost informace. Samozřejmě je u toho třeba dbát na kvalitu zdrojů, ze kterých čerpáme.

Co se týče možností uvádění zdrojů, je jich několik, většinou záleží na tom, jakou formu preferují dané noviny nebo daná škola.

Čím dříve se naučíme pracovat se zdroji, tím jednodušší to budeme mít v budoucnu, nejenom při psaní, ale také při čtení a tím se staneme méně náchylní uvěřit dezinformacím.

(Autorem článku je Vendula Košťálová)

⁶ Odkazování na zdroje. Dostupné z: <https://www.akademickaetika.cz/prirucka-pro-akademicke-pracovniky/3-odkazovani-na-zdroje/>

⁷ zákon č. 40/ 2009 Sb., Trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů; § 270.

Badminton

Spousta lidí v dnešní době ráda sportuje jak závodně, tak rekreačně, ve svém volném čase. Třeba já už deset let dělám hasičský sport a poslední dva roky se věnuji i badmintonu. Než začala doba koronaviru, tak jsem chodil každý týden hrát badminton s tatškou a kamarády. Čím častěji jsem s nimi hrál, tím víc mě to začínalo bavit a všiml jsem mého zlepšení. Mrzí mě, že je doba taková, jaká je a nemůžeme se věnovat tomu, co nás baví. Určitě se badmintonu budu věnovat nadále. V budoucnu bych si chtěl zahrát i na nějakém turnaji.

Badminton patří mezi nejstarší sporty na světě. První záznamy o tomto sportu pocházejí ze 7. století. Dějiny moderního badmintonu se začaly psát hrou nazývanou jako poona, pojmenovanou podle indického města Puné. V roce 1972 se badminton poprvé hrál na olympiádě v Mnichově, ale teprve v roce 1992 byl zařazen mezi olympijské sporty.

V badmintonu se hraje 5 disciplín:

- Dvouhra mužů
- Dvouhra žen
- Čtyřhra mužů
- Čtyřhra žen
- Smíšená čtyřhra

Badminton je individuální olympijský míčový sport. Je to nejrychlejší raketový sport, kde hráč musí mít postřeh, hbitost a velmi dobrou kondici. Profesionální hráč v jednom zápase naběhá až několik kilometrů. Badminton se hraje s míčkem, ty kvalitnější jsou vyrobeny z pravého husího peří. Na vrcholových turnajích dokáží hráči během jednoho zápasu spotřebovat až 27 míčků.

Cílem hry je umístit míček přes síť do pole tak, aby jej soupeř nezasáhl. Ve vyšších soutěžích pomáhají rozhodčím s rozhodováním o sporných míčích při dopadu blízko vymezející čáry čaroví rozhodčí. Pokud ani to nestačí, lze využít „jestřábí oko“ - speciální zařízení pro přesné měření místa dopadu míčku.

(Autorem výťahu je Daniel Číž)

Škola

Škola je místo, kde se setkávají školáci za nějakým účelem. Většina za účelem se něco naučit, někdo se chce zase pobavit. Všichni máme rádi přestávky. Myslím si, že nejen žáci, ale i učitelé, tedy pokud zrovna nemají službu na chodbě.

Naše škola se nachází v pěkném prostředí, máme kousek Komenského sady s řekou Ostravicí, hned vedle školy je školka, a také obchod Hruška, kde si můžeme před vyučováním nebo o volné hodině pořídit svačinu.

Před rokem jsme chodili do školy, měli tělocvik, chodily celé třídy na vyučování a všichni žáci společně na obědy. Všichni jsme ráno vstávali, někdo rychle, někdo pomalu, záleželo na tom, kdo jak spěchal na autobus. Nikdo si před rokem nedokázal představit, že by najednou škola nebyla.

A najednou se to stalo. Najednou z rádií a televizí pořád mluvili, že se školy zavírají, protože je tu virus. A najednou on-line výuka. Jaká výuka? Nejdřív e-maily, úkoly, potom začalo on-line vyučování. Pyžamo vypadá jak triko, schválně, kolik dětí se převléká z pyžama? Začínají se vymýšlet vychytávky, jak na učení, někomu připadá tato výuka výhodnější než ve škole. Co když najednou vypadne internet? Nebo kamera? Někdo nemá mikrofon? Ach jo, co vše se dá vymyslet. A že se dají hrát při vyučování i hry? Žádný problém. A že rodiče by měli dohlédnout na své děti? Jak, když chodí do práce?

Je to jak sen, kdy to skončí? Za chvíli nás čekají přijímačky na střední školu, a proto bychom se měli kvalitně připravovat, aby nám přijímačky a samotná střední škola nedělala problémy. Potřebujeme jít zpátky do školy, nejen kvůli učení, jsme skupina, kde každý má své místo, které jsme si vydobyli za těch 9 let. Potřebujeme se vídat i s jinými vrstevníky, doma je nemáme, doma už máme ponorku.

Je to velmi těžká doba jak pro učitele, tak i pro rodiče s dětmi. Žákům chybí autorita učitelů, kterou notebook není schopen nahradit, chybí jim přirozený školní režim, kontakt se spolužáky.

(Autorem úvahy je Michael Nachtmann)

Nevíte, jakou školu si vybrat?

V září jsme navštívili akci Živá knihovna povolání, která proběhla v Dolní oblasti Vítkovice. Tato akce je určena pro žáky základních škol, kteří ještě neví, jakou školu si vybrat. Díky této akci se jim mohou otevřít nové obzory. Na akci se představovaly střední školy a firmy, jejichž přednášky byly zábavné a poučné. Pro ty, které nezaujala žádná firma či škola, nebo si nebyli jisti, byl připraven stánek Moravskoslezského paktu zaměstnanosti, ve kterém byly k dispozici testy, které žákům ukázaly, na co mají vloh. Ze škol byla představena například Vítkovická střední průmyslová škola, tuto školu bych doporučil všem, kteří chtějí pracovat v těžkém průmyslu, například jako obsluha válcovací linky na plech, což je vysoce zodpovědná práce. Uplatnění najdou ale i v různých firmách na technických pozicích, dokonce na této škole studují i holky. Střední škola elektrotechnická Ostrava prezentovala velmi zajímavé roboty reagující na tleskání, které jsou jejich studenti schopni naprogramovat. Ukázkou měla Střední průmyslová škola chemická akademika Heyrovského ve spolupráci s firmou Biocel Paskov. Vysvětlovali nám proces výroby celulózky, tedy látky, která je vyrobena ze dřeva a vyrábí se z ní například papír. Z firem svou ukázkou měli Brose. Tato firma je známá výrobou sedaček i do luxusních aut. Dále tu byly Vítkovické slévárny, které popisovaly práci slévače, což je osoba, která odlévá surové železo. Děvčata zaujala obchodní akademie představující práci ekonoma, což je důležitá funkce pro chod firmy, protože rozhoduje o tom, zdali firma bude úspěšná. Šikovný ekonom si najde všude uplatnění. Poté tu byl pan stavbyvedoucí ve spolupráci se stavební školou, který vysvětloval práci ve stavebnictví, ve kterém je nedostatek lidí. Prezentoval jednotlivé funkce, třeba stavbyvedoucí koordinuje všechny řemeslníky a řídí stavební práce a třeba zedník je odborný pracovník a má mít pomocníka, to je možná důvod, proč je málo zedníků. Celá akce byla velmi pěkná a spousta spolužáků pomohla při volbě a hledání budoucí profese.

Autorem zprávy je Petr Seidler)

Girl Before a Mirror

Girl before a Mirror, neboli Dívka před zrcadlem, je obraz oleje na plátně od Pabla Picassa. Obraz je vytvořen roku 1932. Zobrazuje dívku stojící před zrcadlem, prý Picassovu milenkou a múzu Marii-Thérese Walterovou. Jak se dá všimnout, na obraze jsou ženy dvě, přesněji tedy Marie a její odraz. Když se pozorně podíváte, ženy si jsou podobné, ale totožné určitě nejsou. Je to k zamyšlení, chtěl tím Picasso možná něco říct? Třeba že v zrcadle se každý vidí jinak. Ale ženy se navzájem objímají, tedy třeba to, že každý by se měl mít rád. Obraz je velmi barevný, jsou tam nejčastěji použity barvy žlutá, modrá, zelená a červená. Barvy jsou převážně syté a často stínované černou. Každá barva má víc odstínů a barvy k sobě kontrastně velmi pěkně ladí. Celý obraz se skládá z různých geometrických vzorů. V pozadí obrazu jsou červenožluté kosočtverce. Dívky v popředí jsou vykresleny pomocí kruhů, oválů a trojúhelníků. Obraz mě dokonce zaujal natolik, že jsem se ho asi v 6. třídě pokusila nakreslit. Hodně mě bavilo obraz kreslit, protože je barevný, zajímavý a dá se o něm přemýšlet.

(Autorkou popisu uměleckého díla je Karolína Wernerová)

Riot Days

Ahoj Nadyo,

jmenuji se Michaela, je mi 14 let a ráda bych ti sdělila, jak jsem se o vaší skupině dozvěděla. V obchodě mě velice zaujala kniha s názvem Riot Days od autorky Mariji Aljochinové, také členky vaší skupiny Pussy Riot. Koupila jsem ji. Před čtením jsem se chtěla něco dozvědět o vaší skupině. Velice mě váš příběh zaujal. Co přesně mě zaujalo? Událost v katedrále Krista Spasitele. Dvě hodiny jsem hledala všechny dostupné informace, co se tehdy vlastně stalo. Inspiruje mě vaše odvaha nebát se sdělit svůj názor, odvaha vystoupit před lidmi a říct, co si myslíte a s čím nesouhlasíte. Plno lidí ti řekne: „Stůj si za svým názorem,“ jenže kdo z nich ti tohle ukáže svými činy a nejen slovy? Skoro nikdo. Ale vy už skoro deset let bojujete za svůj názor, což mě fascinuje.

Další věcí, kterou na vás obdivuji, je odhodlanost jít si za svými sny. „Budu studovat filozofii. Proč? Protože mě baví a naplňuje.“ tohle jsou tvá slova, Nadyo, která mě motivují, abych se každý den snažila dosáhnout co nejlepších výsledků. Jsem velice ráda, že jsem si tu knihu koupila a díky tomu poznala vás.

Měj se! Míša

Pussy Riot - ruská feministická punk rocková protestní skupina, jejíž členkou je i Nadya Tolokonnikova Událost v Katedrále Krista Spasitele - 21. února 2012 pět členek skupiny Pussy Riot vešlo do této katedrály a začaly křičet text jedné z jejich písní kritizující ruského prezidenta Vladimira Putina a patriarchu Kirilla. Po několika frázích písně byly vyvedeny bezpečnostní službou z chrámu.

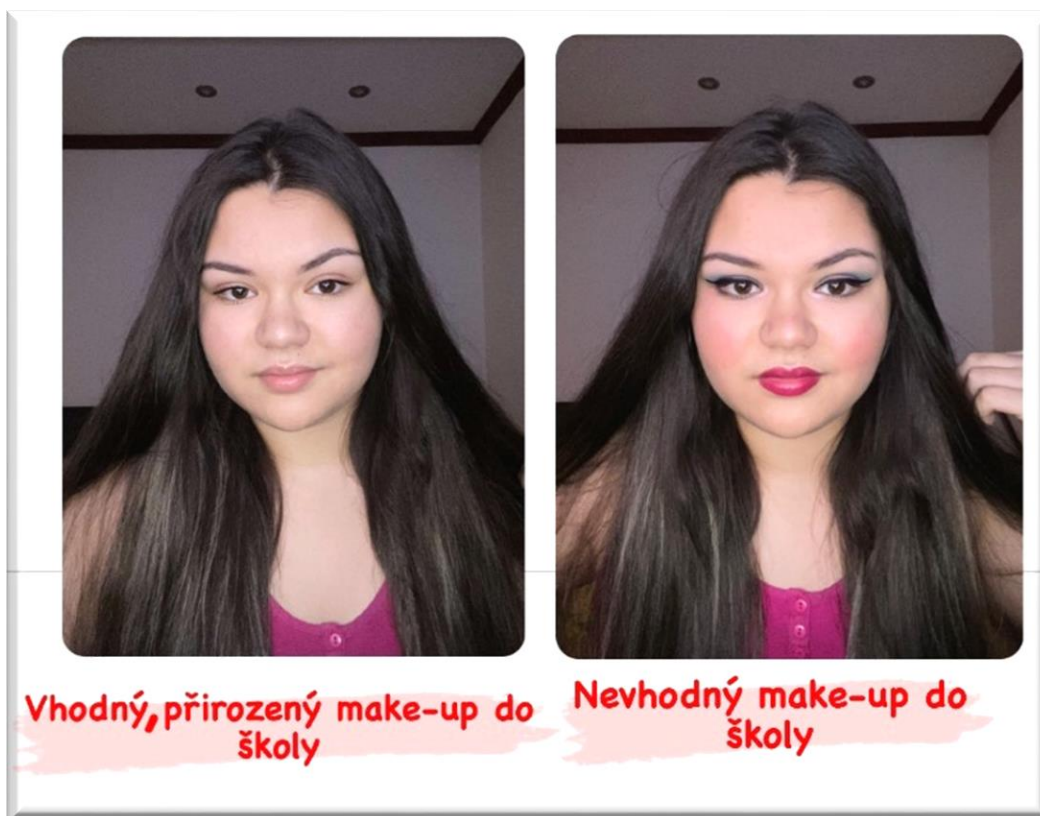
(Autorkou dopisu je Michaela Dluhošová)

Beauty okénko

Tipy a rady jak se (ne)malovat do školy

U dívek je líčení do školy často nevhodné a málokterí učitelé to akceptují. Proto by bylo dobré vědět, jak se nalíčit vkusně a nevzbuzovat pohoršení, či smích.

- Co se týče make-upu, tak tím nic nezkazíte, pokud zvolíte správný odstín. Ale pokud máte přijatelnou pleť, je nesmysl na sebe patlat tunu krycího make-upu, v tom případě volte raději make-up tónovací pro přirozenější vzhled.
- Podobné je to s pudrem. Pudr má pouze fixační roli, tudíž ho na sebe nemusíte dávat tolik.
- S tvářenkou si můžete vyhrát. Trendy je meruňková, rozzařující barvička. Hlavně se vyhněte rudě červeným.
- Hodně holek dělá chybu u očních tužek. Dělají si nehezkou, tlustou linku, která se do školy vůbec nehodí.
- Když už oční tužky, tak rozetřít do ztracena.
- Oční stíny můžete zvolit jakékoliv, jen to nechce moc syté barvy a také si je nemalujte až k obočí.

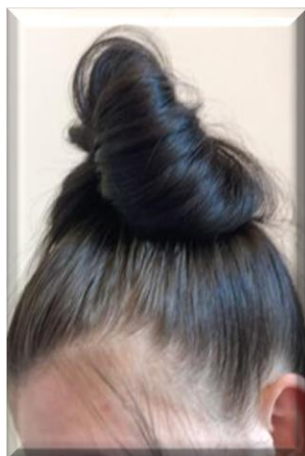
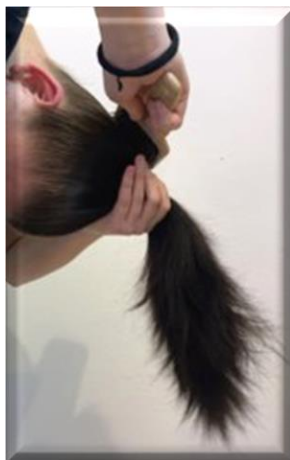

(Autorkou textu je Jennifer Ramsauer)

Tutoriál na tzv. Messy bun

1. Rozčešeme si vlasy, aby nebyly zacuchané.
2. Předkloníme se a učešeme si vlasy do vysokého culíku, popřípadě uhladíme hřebenem, abychom tam neměly hrbolky.
3. Když máme vlasy v culíku, přeložíme napůl, obmotáme gumičkou alespoň 2-3x, až nám vznikne rádoby mašlička 🎀.
4. Vlasy v mašličce roztaháme a vlasy, které z toho trčí a vám se nelíbí, můžeme Zapinetkovat.
5. Vytaháme baby hairs a pramínek vlasů na bocích.
6. Můžeme buď zalakovat, nebo nechat tak, to už záleží na vás.
7. Pokud vám vznikne drdol jako na obrázku, tak máte hotový účes. Účes se hodí k všemu a není ani tak moc těžký.

(Autorkou textu a účesu je Kristina Chelsea Vyoralová)